

Sygn. akt I ACz 652/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Wołczańska

Sędziowie: SSA Lucyna Świdorska-Pilis (spr.)

SSO del. Aneta Pieczyrak-Pisulińska

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2015 r.

na posiedzeniu niejawnym

protestu wyborczego złożonego przez W. G. i J. B.

z udziałem Komisarza Wyborczego w (...) i Przewodniczącego Miejskiej Komisji Wyborczej w (...)

na skutek zażalenia W. G.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 22 grudnia 2014 r., sygn. akt I Ns 306/14

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt I ACz 652/15

UZASADNIENIE

Skarżący W. G. i J. B. złożyli protest wyborczy, w którym wnioskowali o uchylenie mandatu radnej H. K. i zarządzenie ponownych wyborów w okręgu wyborczym nr (...) lub wskazania innego radnego z listy ważnych głosów.

Uzasadniając żądanie wnioskodawcy zarzucili, że w dniu wyborów 16 listopada 2014 r. H. K. naruszyła w sposób rażący prawo wyborcze, bowiem jako kandydatka do Rady Miasta M. złamała wielokrotnie ciszę wyborczą, agitując czynnie wyborców aby głosowali na nią. W dniu wyborów samochody osobowe pod jej kierownictwem dowoziły wielokrotnie wyborców do Okręgu Wyborczego Nr (...). Kandydatka osobiście podwoziła do wyborców i nakłaniała ich aby na nią głosowali, co zostało potwierdzone wypadkiem drogowym spowodowanym przez H. K..

Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy w (...) pozostawił protest wyborczy W. G. i J. B. bez dalszego biegu.

Sąd pierwszej instancji stanął na stanowisku, że wnioskodawcy wskazali jedynie na łamanie ciszy wyborczej, nie wnosząc jednak o przeprowadzenie żadnych dowodów. Nie może stanowić podstawy protestu ogólnikowe stwierdzenie dotyczące wywierania wpływu na sposób głosowania. Wyjątkowy charakter unormowań kodeksu wyborczego wyklucza również możliwość działania przez Sąd w zakresie poszukiwania dodatkowych dowodów i prowadzenia postępowania dowodowego w tym zakresie z urzędu.

Na postanowienie to zażalenie złożył składający protest W. G., wnosząc o jego zmianę i przyjęcie protestu do rozpoznania ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Skarżący zarzucał:

- 1) naruszenie art. 233§1 kpc poprzez brak wszechstronnego rozpoznania materiału dowodowego;
- 2) naruszenie art. 81§1 pkt 1 i 2 kodeksu wyborczego poprzez jego niewłaściwą wykładnię i na tej podstawie uznanie, że pismo wnioskodawców nie spełnia wymogów formalnych dotyczących protestu wyborczego, poprzez brak wskazania w treści zarzutów oraz dowodów na których zarzuty te się opierają;
- 3) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że wnioskodawcy nie wskazali w treści złożonego protestu zarzutów oraz dowodów na których te zarzuty opierają.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z cytowanym przez Sąd pierwszej instancji art. 82§ 1i 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21, poz. 112 ze zm. dalej: kodeks wyborczy) przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI kk - mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów - mającego wpływ na wynik wyborów.

Skarżący w proteście powoływał się na to, że kandydatka do Rady Miasta M. agitowała wyborców, podwożąc ich osobiście do okręgu wyborczego nr (...), podając że w dniu wyborów samochody osobowe pod jej kierownictwem dowoziły wielokrotnie wyborców do okręgu wyborczego. Nadto skarżący powołał się na złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z art. 250a§2 kk, wskazując, że sprawa ta prowadzona jest przez (...) w (...) pod sygnaturą akt. 4210/14.

Podzielić należy stanowisko Sądu pierwszej instancji, że przepisy kodeksu wyborczego statuują daleko posunięty rygoryzm w zakresie formułowania podstaw protestu, a sąd rozpoznaje zgłoszony protest wyłącznie w granicach podniesionego w nim zarzutu, jego autor zaś nie ma możliwości po upływie ustawowego termin do jego wniesienia rozszerzać go ani zmieniać jego podstawy czy zgłaszać innych dowodów.

Przenosząc te rozważania na kanwę sprawy stwierdzić należy, że skarżący nie sprostali owemu obowiązkowi. Z treści protestu wynika, że zarzucają, że pani H. K. podwoziła wyborców do lokalu nr (...) i to nawet wykonując wiele kursów samochodem osobowym. Nie wnikając czy czyn ten stanowić może przestępstwo z art. 250 kk czy też naruszenie przepisów kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, to skarżący nie zaoferowali na udowodnienie tej tezy żadnych dowodów. Zgłoszony po raz pierwszy w zażaleniu wniosek o przeprowadzenia tę okoliczność dowodu z przesłuchania stron uznać należy – w świetle przedstawionych wyżej wywodów – za spóźniony. Dowodem na tę okoliczność nie może też być wskazywany fakt spowodowania wypadku drogowego.

Składający protest powoływali się również na zgłoszenie popełnienia przestępstwa z art. 250a§2 kk. Przepis ten stanowi, że karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 podlega ten, kto udziela korzyści majątkowej lub osobistej osobie uprawnionej do głosowania, aby skłonić ją do głosowania w określony sposób lub za głosowanie w określony sposób. Jest to już inny zarzut niż ten, który był opisywany w proteście. Ponadto i na tę okoliczność skarżący nie przedstawili żadnych dowodów. Powoływana sprawa o sygnaturze 4210/14 (bez identyfikacji rodzaju sprawy) stanowić mogła ewentualnie dowód na to, że skarżący zgłosili fakt popełnienia opisanego wyżej przestępstwa. Przeprowadzenie dowodów prowadzonych w ramach tegoż postępowania prowadziłyby do naruszenia zasady

bezpośredniości. Ewentualny dowód stanowić mogłoby orzeczenie sądu stwierdzające popełnienie przestępstwa z art. 250a§2 kk, jednakże skarżący nie zaoferowali go, co więcej w zażaleniu w ogóle nie podnosili już kwestii postępowania karnego. Zgłoszony w zażaleniu dowód z przesłuchania stron – co zostało już wyżej podniesione – był spóźniony.

Z przedstawionych względów na podstawie powołanych wyżej przepisów kodeksu wyborczego oraz art. 385 kpc w związku z art. 397§2 kpc orzeczono jak w sentencji.